

РЕШЕНИЕ

№ 1163

гр. София, 24.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-25, в закрито заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Весела Тр. Живкова Офицерска

като разгледа докладваното от Весела Тр. Живкова Офицерска Търговско дело № 20221100901903 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 25 от ЗТРРЮЛНЦ, вр. чл. 274 и сл. от ГПК.

Образувано е по жалба на Ц. А. Р. с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. София, ж.к. ****, чрез пълномощник адв. В.М.Д., със съдебен адрес гр. София, бул. **** срещу Отказ № 20221007134957/10.10.2022 г., постановен по Заявление вх. № 20221007134957/07.10.2022 г., с което е отказано вписването на промени по партидата на „И.Д.Е.“ ЕООД с ЕИК ****.

В жалбата се релевират оплаквания за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на отказа, с искане за неговата отмяна и даване задължителни указания на длъжностното лице по регистрацията за вписване на заявените обстоятелства. Поддържа се, че заявените за вписване обстоятелства – приемане на нов съдружник и вписването му като управител, увеличаване на капитала на дружеството и записването на нови дялове, собственост на новоприетия съдружник, са позволени от закона. Забрана за вписването на тези обстоятелства при наложен запор на дружествения дял на съдружник не може да бъде изведена и от нормата на чл. 451, ал.1 ГПК, тъй като запорът върху дружествения дял не може да бъде тълкуван като запор върху вземането на съдружника за ликвидационен дял и не брани и размера на ликвидационния дял на съдружника, разбиран като припадащата му се при прекратяване на дружеството част от неговото имущество. Поддържа се и че с нормата на чл. 451, ал.1 ГПК, както и с нормата на чл. 452, ал.1 ГПК са очертани законовите последици от нарушаване забраната за разпореждане със запорираната вещ – относителна недействителност на разпорежданията, евентуална наказателна отговорност за длъжника, никоя от които няма отношение към дължимата от длъжностното лице по регистрация проверка по чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ.

В отговора по жалбата по чл. 25, ал. 2, изр. трето от ЗТРРЮЛНЦ Агенцията по вписванията оспорва същата.

Софийски градски съд, след като обсъди доводите на жалбоподателя и събраните по делото доказателства намира следното:

Производството пред Агенцията по вписванията е образувано въз основа на Заявление, подадено от Ц. А. Р. - Образец А4 за вписването на промени по партидата на дружеството „И.Д.Е.“ ЕООД с ЕИК ****, изразяващи се в увеличаване на капитала чрез

приемане на нов съдружник, който записва цялото увеличение на капитала и вписването на новия съдружник като втори управител на дружеството. Към заявлението са приложени: Протокол за решенията на едноличния собственик на капитала от 05.10.2022 г.; Протокол за решенията на ОС от 05.10.2022 г.; Декларация на втория управител за обстоятелствата по чл. 142 от ТЗ; Документ за внесена държавна такса; Нотариално заверено съгласие и образец от саморъчния подпис на управител; Документ за внесен в банка капитал; Молба за приемане на нов съдружник; Декларация по чл. 141, ал.8 от ТЗ; Декларация по чл. 13, ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ, Актуален учредителен акт и изрично пълномощно от заявителя за адвокат В.М.Д..

На 10.10.2022 г. е постановен отказ, като според мотивите на длъжностното лице по регистрацията, установява се, че към момента на разглеждане на подаденото заявление в търговския регистър са вписани 3 бр. запори върху всички дружествени дялове от капитала на дружеството притежавани от едноличния собственик на капитала Г.К.П.-П., наложен от ЧСИ с рег. № 920 по изп. дела № № 20219200400441, 20219200400426 и 20219200400425 в полза на вискателя Банка ДСК ЕАД, поради което вписването на увеличаване на капитала от 100 лв. на 250 лв., чрез приемане на нов съдружник, който вписва цялото увеличение на капитала от 150 лв. би довело до заобикаляне на законовата забрана по чл. 451, ал.1 ГПК, по силата на която длъжникът няма право да се разпорежда със запорираната вещ и да я изменя по начин, накърняващ правата на трети лица – кредиторите и което се явява пречка да бъде вписана заявената промяна по см. на чл. 21от ЗТРРЮЛНЦ – установено несъответствие на заявеното за вписване обстоятелство със закона. Изложени са съображения, че съобразно вписаните обстоятелства понастоящем вписаният едноличен собственик на капитала Г.К.П.-П., който е длъжник в изпълнителното производство, притежава дружествени дялове с номинална стойност 100 лв., равняващи се на 100 % от капитала на дружеството. Съгласно чл. 451, ал. 1 от ГПК, от момента на налагане на запора длъжникът се лишава от правото да се разпорежда с вземането или с вещта и не може под страх от наказателна отговорност да изменя, поврежда или унищожава вещта. При липса на други специални норми в ГПК, касаещи режима на запор върху дружествени дял, освен по отношение на налагането му /чл. 517, ал. 1 ГПК/, следва на общо основание да се прилагат правилата, касаещи правния режим на запора като способ за принудително изпълнение върху имущество на длъжника - било то движима вещ, вземане или дружествен дял. Затова запорът върху дружествен дял, наложен по реда на чл. 517, ал. 1 ГПК има същото действие, както този, наложен по отношение на движима вещ или вземане, поради което и нормата на чл. 451 от ГПК е съответно приложима. В тази връзка, за вискателите съществува правна възможност да насочат изпълнението върху дружествените дялове на едноличния собственик на капитала за да удовлетворят своето вземане по реда на чл. 517 от ГПК. Съгласно чл. 125, ал. 3 от ТЗ, имуществените последици от прекратяване членството на съдружника се уреждат въз основа на счетоводен баланс към края на месеца, през който е настъпило прекратяването, а според чл. 517, ал. 3 от ГПК, когато изпълнението е насочено върху дял на ограничено отговорен съдружник, съдебният изпълнител връчва на дружеството изявлението на вискателя за прекратяване участието на длъжника в дружеството, а след изтичането на три месеца (ако в този срок дружеството не удовлетвори вземането на вискателя, или не му изплати припадащата се на съдружника длъжник част от имуществото, определена съгласно чл.125, ал.3 от Търговския закон), съдебният изпълнител овластява вискателя да предяви иск пред окръжния съд по седалището на дружеството за неговото прекратяване, като след прекратяване на дружеството с решението на съда се извършва ликвидация. От цитираните норми е видно, че правото на кредиторите, в чиято полза е наложен запорът, се трансформира в право да се удовлетворят от паричната сума, равностойна на дела на длъжника - в случая на едноличния собственик на капитала. Т. е. към настоящия момент, длъжникът отговаря със 100 % от имуществото на дружеството. В случай, че се допусне увеличаването на капитала на дружеството чрез записване на новите дялове, то това съотношение - равностойността на дела на длъжника - би намаляла като имуществен еквивалент и длъжникът би отговарял само с 40% от стойността на имуществото. В случай това би довело до намаляване и на размера на реалното имущество (който би се получил

като ликвидационен дял), с който длъжникът би отговарял в едно производство по чл. 517 от ГПК. От една страна това би увредило интересите на кредиторите и би се явило пречка да се осъществят основните функции на изпълнителното производство, а от друга би довело до осъществяването на състава на чл. 451, ал. 1 от ГПК и би представлявало по съществото си изменение на вещта (в случая - на нейния еквивалент).

Срещу отказа на длъжностно лице от Търговския регистър към АВп под № 20221007134957/10.10.2022 г. е подадена процесната жалба, като същата е с вх. № на АВ 20220930095732 г.

Видно от приложените писмени доказателства, жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, тъй като:

- изхожда от активно легитимирана страна в процеса (заявител в производството по вписване пред Агенцията по вписване);

- насочена е против акт, който подлежи на съдебен контрол (чл. 25, ал. 1 от ЗТР);

- подадена е в преклузивния 7- дневен срок за обжалване по чл. 25, ал. 1 от, ЗТР.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обхватът на извършваната проверка от длъжностното лице при заявление за вписване на процесните обстоятелства е регламентиран от нормите на чл. 21 от ЗТРРЮЛНЦ и чл. 21, ал. 3 от Наредба № 1/14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър. Съответно това е и проверката, която се извършва от съда при обжалване на отказ. Съгласно чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ, при разглеждане на сезиралото го заявление длъжностното лице по регистрация, преди да разпреди вписване на посочените в заявлението обстоятелства, следва да провери дали към заявлението са представени изискуемите по закон документи, дали последните удостоверяват съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона, като за последното изхожда от представените към заявлението документи.

Съгласно чл. 122 ТЗ, приемането на нов съдружник се извършва с решение на ОС/едноличния собственик на капитала по негова писмена молба, в която съдружникът заявява, че приема условията на дружествения договор. Нормата на чл. 148 ТЗ регламентира способите за увеличаване на капитала, като в ал.1, т.2 и т.3 се урежда правната възможност увеличението на капитала да се извършва чрез вписване на нови дялове и приемане на нови съдружници. Т.е., видно от цитираната законова регламентация, заявените със Заявление вх. № 20221007134957/07.10.2022 г. за вписване обстоятелства – приемане на нов съдружник и увеличение на капитала чрез приемането му и записване на нови дялове, собственост на новоприетия съдружник, са позволени от закона. Горните разпоредби не въвеждат като предпоставка за законосъобразност на тези действия липсата на вписан заповор върху дяловете на другите съдружници в дружеството, което чрез ОС взема решение за приемане на нов съдружник и за увеличение на капитала чрез приемането му. Такава забрана не може да бъде изведена и от нормата на чл. 451, ал. 1 ГПК, съобразно която от момента на налагане на заповора длъжникът се лишава от правото да се разпорежда с вземането или вещта и не може под страх от наказателна отговорност да изменя, поврежда или унищожава вещта.

Наличието на вписан заповор върху дружествените дялове не е пречка за смяна на собствеността върху същите, включително чрез изключване на съдружник, както и не е основание да се откаже вписване на настъпилата промяна в подлежащите на вписване обстоятелства относно собствеността върху дружествените дялове, доколкото единствената законова последица при сключването на договор за прехвърляне на дялове след вписан заповор върху същите е непротивопоставимост на действието по отношение на вписалият заповора кредитор – чл. 452, ал. 1 ГПК. На по - силно основание не е налице основание да бъде отказано вписване на подлежащите на вписване обстоятелства при приемане на нов съдружник и увеличение на капитала по причина на вписан заповор върху дяловете на друг съдружник. Както е разяснено в решение № 835/28.12.2006г. по описа на ВКС, I ТО, наложеният заповор върху дружествен дял не може да бъде тълкуван като заповор върху

вземането на съдружника за ликвидационен дял. Последното вземане не съществува към датата на налагане на запора, а същото би могло да възникне само при проведен успешно иск по чл. 517 ГПК, за какъвто по делото липсват данни, и настъпил преобразователен ефект на влязло в сила конститутивно съдебно решение по последния иск, с което търговското дружество е прекратено, като на основание чл. 125, ал. 3 ТЗ имуществените последици от прекратеното членство ще се уредят по баланс към края на месеца, през който е настъпило прекратяването. Със същото решение е възприета и ясно изводимата от закона теза, че забраната за разпореждане с дружествен дял не може да бъде приравнявана на забраната за разпореждане с имуществото на търговското дружество. Имууществото на търговско дружество е динамична величина и с оглед посоченото по-горе, че имуществените отношения на съдружника, върху чиито дружествени дялове е наложен запов, с прекратеното търговско дружество ще бъдат уредени в несигурен бъдещ момент – чл. 125, ал. 3 ТЗ, е правно необоснован изводът, че заповът следва да брани и размера на ликвидационния дял на съдружника, разбиран като припадаща му се част от имуществото – активи и пасиви, при прекратяване на дружеството. Такова тълкуване би означавало на дружеството да бъде забранена каквато и да е дейност след наложен запов върху дяловете на съдружник в същото дружество, за да не се достигне до евентуално намаляване на имуществото, което съобразно тълкуването на длъжностното лице по регистрация на нормата на чл. 451, ал. 1 ГПК следва да се приравни на изменение или повреждане на заповирания актив – дружествен дял. Не е правно обоснована последица, приетата с обжалвания отказ такава, за увреждане правата на кредитора на едноличния собственик на капитала по причина на приемането на нов съдружник и увеличение на капитала на дружеството. Макар процентно участието в капитала на дружеството на длъжника да намалява, привличането на нов капитал и нов съдружник има за призната от закона цел обединяване на усилията и средствата на тези лица за извършване на търговски сделки – чл. 63, ал. 1 ТЗ, респективно очаквано увеличение на имуществото на дружеството и на бъдещия ликвидационен дял на съдружника, а не намаляването на последния и по този начин увреждане интереса на кредитора.

С оглед гореизложеното настоящият състав приема, че със заявените за вписване обстоятелства не се заобикаля законовата разпоредба на чл. 451, ал. 1 ГПК, като с последната, както и с нормата на чл. 452, ал. 1 ГПК, са очертани единствените законови последици от нарушението им – относителна недействителност на разпорежданията и евентуална наказателна отговорност за длъжника /при изменение, повреждане или унищожаване на вещта/, никоя от които няма отношение към длъжимата от длъжностното лице по регистрация проверка по чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ.

Освен това по делото не се установява и злоупотреба с право, доколкото последната предполага специална цел - с позволени от закона средства да се постигне забранен от закона правен резултат. Такива доказателства по делото няма. Ето защо не може да се приеме, че процесните решения за приемане на нов съдружник и увеличение на капитала са извършени единствено с цел заобикаляне на законово правило да не се вреди другимо и да не се уврежда заповирано имущество. Целта на сдружаването е призната от закона – чл. 63 ТЗ. Освен това липсва правна сигурност, че с обсъжданите действия ще бъде намалено в абсолютна стойност имущественото право на ликвидационен дял към бъдещия момент на прекратяване на търговското дружество с решение по евентуален иск по чл. 517 ГПК.

По изложените, съображения Съдът намира, че доводите на ДЛР за постановяване на обжалвания отказ са неоснователни. Поради това отказът следва да бъде отменен.

Мотивиран от горното, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по Жалба с вх. № 20221017230204 на Ц. А. Р. с ЕГН *****, с постоянен адрес гр. София, ж.к. ****, чрез пълномощник адв. В.М.Д., със съдебен адрес гр.

София, бул. **** като незаконосъобразен Отказ № 20221007134957/10.10.2022 г., постановен по Заявление вх. № 20221007134957/07.10.2022 г. от Ц. А. Р., с който е отказано вписването на промени по партидата на „И.Д.Е.“ ЕООД с ЕИК ****.

УКАЗВА на осн. чл. 25, ал. 5 от ЗТРРЮЛНЦ на Агенцията по вписванията-Търговски регистър, **ДА ИЗВЪРШИ ВПИСВАНЕ** по партидата на дружеството „И.Д.Е.“ ЕООД с ЕИК **** заявените обстоятелства по Заявление вх. № 20221007134957/07.10.2022 г.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски градски съд: _____